

N:o 99.

Af herr **L. P. Larsson** i Berga, om ändring af 14 § riksdagsordningen.

När Riksdagen år 1884 beslöt en skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om en statistisk utredning rörande antalet personer inom de olika rösträttskategorierna, så torde väl deri hafva legat en underförstådd önskan om förslag från Kongl. Maj:t till utsträckning af den politiska rösträtten. Åtminstone har denna Riksdagens skrifvelse blifvit sålunda uppfattad på många håll i landet.

Ännu har likväl intet förslag i antydd riktning från Kongl. Maj:t hörts af, och bland valmännen spørjer och undrar man: när måne rösträttsfrågan skall taga ett länge efterlängtadt och af många skäl oeftergifligen påkalladt steg framåt mot sin lösning?

Det är för att i min mån bidraga till att frågan icke måtte begrafvas i tysthet, som jag härmed vågar hos Riksdagen anhålla, att Riksdagen för sin del måtte besluta en utvidgning af den politiska rösträtten.

Beträffande motiveringen behöfver jag icke vara vidlyftig. Det torde vara nog att anmärka, att de hittills orepresenterade *ur rättvisans synpunkt* ega fullgiltiga skäl till sitt kraf på tillgång till den förnämsta medborgerliga rättigheten — den att få utöfva inflytande på landets lagstiftning. Det borde väl vara själfklart att den, som eger medborgerliga skyldigheter, äfven bör ega rätt att deltaga i bestämmandet af dessa skyldigheter.

Principiellt riktigtast är utan tvifvel, att hvarje fullmyndig medborgare bör ega politisk rösträtt. Men för att icke beskyllas för att

vilja begära mera än som under närvarande förhållanden kan vinnas, anhåller jag vördsamt få föreslå Riksdagen,

att Riksdagen ville för sin del besluta sådan ändring i 14 § riksdagsordningen, att en hvar, som till staten erlägger bevillning för en till minst 500 kronor uppskattad årlig inkomst, må ega valrätt.

Då det dessutom varit underkastadt tvifvel, huruvida lägenhetsinnehafvare på landet eller innehafvare af i bevillningsförordningen så kallad »annan fastighet» ega rösträtt, men det utan tvifvel varit lagstiftarens mening att rösträtt skulle tillkomma dylika lägenhetsinnehafvare, tillåter jag mig än vidare att föreslå,

att Riksdagen för sin del ville besluta en förklaring af riksdagsordningen af innehåll, att så kallade lägenhetsinnehafvare på landet skola ega rösträtt.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 28 januari 1888.

Lars Petter Larsson.
